

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8To/45/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8720010107
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8720010107.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Moniky Halkociovej a Mgr. Iva Maruščáka na verejnom zasadnutí konanom dňa 15.04.2021, v trestnej veci obžalovaného W. L. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona /ďalej len Tr. zák./, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 6T/10/2020 zo dňa 08.07.2020, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e v napadnutom rozsudku výrok celý výrok o treste.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku

Obžalovanému W. L., nar. XX.XX.XXXX H. L., trvale bytom D., M.. E. XXXX/XX,

u k l a d á :

Podľa § 157 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. k), l) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. mu výkon trestu podmienčne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu určuje skúšobnú dobu na 1 (jeden) rok.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. v spojení s § 39 ods. 1 Tr. zák. a § 39 ods. 3 písm. f) Tr. zák. trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na 6 (šesť) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom uznal obžalovaného W. L., nar. XX.XX.XXXX v L., trvale bytom D., M.. E. XXXX/XX, vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

- dňa 06.08.2019 v čase o 15.21 hod. v Poprade, po ceste I/66, viedol motorové vozidlo továrenskej značky BMW 330XD, ev. čísla D., od kruhového objazdu k nákupnému centru MAX, v ľavom jazdnom pruhu komunikácie pozostávajúcej z dvoch jazdných pruhov v tom istom smere jazdy, kde za križovatkou cesty I/66 a miestnej komunikácie Mlynskej ulice s vozidlom prešiel z ľavého jazdného pruhu do pravého jazdného pruhu, pričom sa plne nevenoval vedeniu vozidla, sledovaniu cestnej premávky, v dôsledku čoho pri pravom okraji cesty, v kilometri 87,0 narazil prednou pravou bočnou časťou vozidla do pravej

nohy chodkyne H. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. XXXX/X, D., prechádzajúcej vozovku mimo priechodu pre chodcov od stredového pásu oddeľujúceho protismerné jazdné pruhy z ľavej strany na pravú stranu v smere jazdy vozidla, chodkyňa pri dopravnej nehode utrpela roztrhnutie vnútorného bočného väzu, roztrhnutie predného skríženého väzu, prasklinu vonkajšej hlavy píšľaly v oblasti pravého kolena, pomliaždenie s kožnou odreninou, podliatinou v oblasti ľavého predkolenia a členka s dobou liečenia 12 - 16 týždňov a sťažením v obvyklom spôsobe života 8 - 10 týždňov, ako vodič porušil ustanovenie § 3 ods. 2 písm. a), § 4 ods. 1 písm. c) Zákona č. 8/2009 Z. z. cestnej premávky.

Za to mu uložil podľa § 157 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. mu výkon trestu podmienične odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu na 16 mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku /ďalej len Tr. por./ poškodených: Sociálna poisťovňa, ul. 29. augusta 8 a 10, 813 63 Bratislava, IČO 30 807 484, Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s. so sídlom Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 35 937 874 s uplatnenými nárokmi na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní, ale len proti výroku o treste, podal okresný prokurátor odvolanie. Predovšetkým ním namietal neuloženie trestu zákazu činnosti, pričom uviedol, že podľa jeho názoru pri postihu za trestné činy v doprave má najvýznamnejší účinok uloženie trestu zákazu činnosti spočívajúceho v znemožnení viesť motorové vozidlo počas obdobia určeného súdom a hoci obžalovaný nespáchal skutok porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona, nemožno opomenúť osobu obžalovaného, a to predovšetkým dodržiavanie dopravných predpisov z jeho strany. V tejto súvislosti odvolateľ mal za to, že obžalovaný nemá v prílišnej úcte pravidlá upravujúce cestnú premávku, keď od získania vodičského preukazu v roku 2008 sa dopustil celkom 19 priestupkov na úseku cestnej dopravy, najmä za rýchlosť jazdy pričom jedného priestupku sa dopustil aj po predmetnom prečine. Podľa okresného prokurátora tak je možné objektívne dôvodiť, že doteraz ukladané sankcie nemali žiadny výchovný účinok na obžalovaného, pričom nevytlúčiac postup podľa § 39 ods. 1, ods. 3 písm. f) Tr. zák., navrhol, aby odvolací súd zrušil v napadnutom rozsudku výrok o treste a obžalovanému okrem podmieničného trestu odňatia slobody, ktorý okresný prokurátor považoval za primeraný, uložil s použitím naposledy uvedeného ustanovenia Trestného zákona aj trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel pri dolnej hranici takto upravenej trestnej sadzby.

Obžalovaný prostredníctvom písomného vyjadrenia svojho obhajcu navrhol odvolanie okresného prokurátora zamietnuť a poukazoval na to, aby trest by mal mať čo najmenší vplyv na rodinu obžalovaného a jemu blízke osoby, keďže je jediným živiteľom rodiny, jedinou zamestnanou osobou a vodičský preukaz potrebuje pre výkon svojho zamestnania ako vodič z povolania. Mal za to, že od roku 2010 do roku 2018 pracoval ako vodič taxislužby, každý deň najazdil cca 300 km, pri práci bol pokutovaný aj za priestupky, ktoré nemohol ovplyvniť, keď išlo o porušovanie predpisov spolujazdcom či tým, že mu bolo zamestnávateľom pridelené poškodené vozidlo.

Na základe takto podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Výrok o treste zákazu činnosti je súčasťou výroku o treste, ktorý je vzhľadom na účel trestu potrebné hodnotiť komplexne ako jeden výrok, výrok, ktorý definuje trestný postih páchatela.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, ktoré skutočnosti vzal súd prvého stupňa do úvahy pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu. Plynie z neho, že prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, na osobu páchatela, jeho usporiadané pomery, ako aj možnosti jeho nápravy a nezistiac prítomnosť prítiažujúcich okolností uvedených v § 37 Tr. zák. vychádzal z prevahy poľahčujúcej okolnosti uvedenej v ustanovení § 36 písm. l), Tr. zák. a mal za to, že sledovaný účel trestu bude dosiahnutý uložením trestu odňatia slobody pri dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby,

príčom za primeranú výmeru považoval výmeru trestu odňatia slobody na 8 mesiacov s tým, že osoba obžalovaného a okolnosti skutku dávajú záruku na to, aby sledovaný účel trestu bol dosiahnutý už hrozbou výkonu, a to počas skúšobnej doby 16 mesiacov. Pre neuloženie trestu zákazu činnosti považoval za podstatný jednak svoj záver, že v osobe obžalovaného sa nejedná o nedisciplinovaného vodiča, o čom podľa okresného súdu svedčili jeho predchádzajúce postihy za priestupky na úseku cestnej premávky, za ktoré bol riadne postihnutý, keď sa jednalo o menej závažné porušenia povinností vodiča, za ktoré bol za posledné 3 roky postihnutý pokutami do 20,- eur, jednak svoje hodnotenie okolností skutku a jednak zásadu, že trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Okresný súd poukazoval na svoje zistenia, že obžalovaný je jediným žiteľom rodiny, pracuje ako šofér a jeho príjem zo zamestnania je v podstate zdrojom obživy jeho rodiny, má dve maloleté deti, jeho manželka je na rodičovskom príspevku a príjem obžalovaného z pracovnej činnosti je nevyhnutne potrebný na zabezpečenie chodu rodiny, ktorej výdavky vrátane hypotéky mesačne majú predstavovať okolo 700,- eur mesačne. Okresný súd tak dospel k záveru, že zákonný účel trestu je možné dosiahnuť aj bez ukladania trestu zákazu činnosti, a predpokladal, že povinnosť vedenia riadneho života sa vzťahuje aj na nepáchanie inej protiprávnej činnosti, prípadne aj nižšej spoločenskej intenzity posudzovanej ako priestupky, pričom porušenie podmienok vedenia riadneho spôsobu života v konečnom dôsledku predstavuje u obžalovaného hrozbu prípadného nariadenia výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 1, 3, 4 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri ukladaní trestu je teda nevyhnutné, popri osobe obžalovaného a jeho pomeroch, spolu s okolnosťami prípadu zohľadniť aj komplex ostatných zákonných skutočností. V neprospech obžalovaného tak pôsobil následok jeho prečinu v podobe ťažkej ujmy na zdraví obeť dopravnej nehody a tiež skutočnosť, že v rámci spôsobu spáchania prečinu tomuto mohol obžalovaný zabrániť viacerými spôsobmi. Pokiaľ technickou príčinou dopravnej nehody bola oneskorená reakcia obžalovaného vodiča na poškodenú chodkyňu pri vodičskom úkone spojeného s vedením osobného motorového vozidla, tak dopravnej nehode určenou nižšou rýchlosťou, alebo pri realizovanej svojej rýchlosti a reakcii by v mieste dopravnej nehody bol min 0,6 m od pravého okraja vozovky alebo ak by pri rýchlosti, ktorú vtedy mal, skôr reagoval a spomaľoval. K dopravnej nehode došlo ale za okolnosti, že poškodená chodkyňa prechádzala cez cestu nesprávnym spôsobom, lebo obžalovaného by aj pri jeho správnej reakcii prinútila k nenáhlej, nekolíznej zmene smeru jazdy či nenáhlej, nekolíznej zmene rýchlosti.

Nemožno hodnotiť obžalovaného ako osobu, u ktorej by sa nejednalo o nedisciplinovaného vodiča, pretože opakovane a často v doterajšej svojej vodičskej praxe porušoval záujmy spoločnosti práve na úseku cestnej dopravy. Ukazuje to prehľad o výsledku jeho doterajšej držby oprávnenia skupiny „B“ a výkonu z neho vyplývajúceho vodičského oprávnenia. Podľa evidenčnej karty vodiča v priebehu cca 10 rokov a 8 mesiacov vo vzťahu k dopravnej nehode mal celkovo osem záznamov o priestupkoch v cestnej doprave, pričom 30.01.2013 išlo o priestupky spáchané v súvislosti s dopravnou nehodou, pri ktorej porušil povinnosti vodiča a dovolenú rýchlosť za okolnosti, že išlo o priestupky spáchané závažnejším spôsobom konania, o čom svedčí aj skutočnosť, že bol za nich postihnutý pokutou 200,- eur. Sledujúc ostatné 2 roky treba poukázať na to, že v roku 2018 mal dva priestupky /02.06.2018 a 13.11.2018/, v roku 2019 tiež jeden priestupok /10.03.2019/, z toho dva za prekročenie dovolenej rýchlosti. Už z evidenčnej karty vodiča vyplynulo, že obžalovaný porušoval pravidlá cestnej premávky často, a to aj napriek finančnému postihu. Ešte závažnejším pritom je, že pokiaľ sa predmetná dopravná nehoda stala 06.08.2019, tak už 26.09.2019 bol znova postihnutý pokutou, a to až 50,- eur v blokovom konaní za porušenie všeobecne záväzného právneho predpisu o bezpečnosti cestnej premávky iným konaním a za porušenie povinnosti vodiča.

Vzhľadom na nedbanlivostnú povahu predmetného prečinu absentovala pohnútká páchatel'a, pričom v jeho prospech treba hodnotiť aj prítomnosť poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písm. k) Tr. zák., keďže oznámil poisťnú udalosť bezodkladne svojej poisťovni, čo potom mohlo obeť dopravnej nehody

uspokojiť na náhrade bolestného a ktorá náhradu škody v tomto trestnom konaní aj potvrdila. Sociálna poisťovňa a Všeobecná zdravotná poisťovňa nedoložili pre konajúci súd všetky potrebné doklady, a tak nemá ich konanie zásadnejší vplyv na prítomnosť tejto poľahčujúcej okolnosti. Všetky tieto skutočnosti, vrátane pomerov obžalovaného, na ktoré poukazoval už súd prvého stupňa, výsledne spôsobili, že odvolací súd nepovažoval výmeru uloženého trestu odňatia slobody ani dĺžku skúšobnej doby v zmysle zásady zdržanlivosti za primeranú a tento druh trestu znížil na trest na samej spodnej hranici trestnej sadzby vrátane nižšieho trvania skúšobnej doby.

Pokiaľ ide o trest zákaz činnosti, odvolací súd sa potom nemohol stotožniť ani s názormi súdu prvého stupňa k jeho primeranosti vo vzťahu k účelu trestu.

Nemožno totiž prehliadnuť, že aj po predmetnej dopravnej nehode porušil svoje povinnosti v cestnej premávke. Je teda zjavné, že obžalovaný ani pod tlakom trestného konania neprestal porušovať svoje vodičské zákonné povinnosti a že pokiaľ nikdy v minulosti mu za jeho početné priestupky pri výkone vodičského oprávnenia nebol zakázaný výkon vodičského oprávnenia a bolo pôsobené pokutami od 10,- eur do 200,- eur, tak po dopravnej nehode, pri ktorej inému ublížil na zdraví, porušil povinnosti vodiča znova. Pokuta mu bola uložená v blokovom konaní, teda bez toho, aby obžalovaný proti nej v takom konaní namietal. Vodič je zodpovedný za vedenie motorového vozidla, on určuje, kde a akým spôsobom sa vozidlo pohne. Z príslušných právnych predpisov vyplýva jeho zodpovednosť za technický stav ním používaného vozidla i za správanie spolujazdcov, čo bolo policajnými orgánmi v blokovom konaní vyriešené spôsobom, proti ktorému obžalovaný ako priestupca nenamietal. Nemožno teda urobiť záver, že by išlo o disciplinovaného vodiča, ktorý napriek spôsobeniu predmetnej dopravnej nehody dáva bez ďalšieho záruku riadneho výkonu vodičského oprávnenia. Naopak, v osobe obžalovaného ide o vodiča, ktorý dopravným priestupkom spáchaným po ním zavinenej dopravnej nehode ešte intenzívnejšie spochybnil svoju schopnosť spoľahlivo a stabilne dodržiavať pravidlá o bezpečnosti cestnej premávky. V záujme nápravy obžalovaného a predchádzania protiprávnej činnosti z jeho strany do budúcnosti, aj napriek tomu, že je vodičom z povolania, je nevyhnutné uložiť trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov. Vyžaduje to aj záujem na generálnej prevencii.

Pri výmere tohto druhu trestu však odvolací súd zistil priestor pre mimoriadne zníženie výmery trestu. Jednak v podobe mimoriadnej okolnosti a jednak v podobe mimoriadnych pomerov páchatela. Ukladanie obmedzenia výkonu vodičského oprávnenia na spodnej hranici trestnej sadzby sa totiž odvolaciemu súdu javilo byť neprimeraným, a tak odvolací súd uložil obžalovanému trest na samej dolnej hranici zákonom prípustného rozsahu pri užití ustanovenia Trestného zákona mimoriadne znižujúceho tento trest.

Pri výmere trestu bolo primerané uložiť trest kratšieho trvania v rámci mimoriadneho zníženia trestu zákazu činnosti. Odvolací súd zohľadnil záujem spoločnosti, aby uložený trest mal popri jeho generálnej a individuálnej preventívnej účinku, po zohľadnení doterajšieho života obžalovaného, minimálny dopad na rodinu obžalovaného. Splnenie podmienok pre mimoriadne zníženie trestu zákazu činnosti v rámci zákonného rozsahu je daná skutočnosťou, že ide o profesionálneho vodiča, ktorý síce opakovane porušil svoje povinnosti vodiča až do stupňa priestupku a v predmetnej veci do stupňa nedbanlivostného prečinu, však za okolností, že v rámci spáchaných priestupkov len raz, a to v dávnejšej dobe, išlo o závažnejší priestupok, ale vzhľadom na výraznú závislosť jeho najbližšej rodiny od jeho príjmu profesionálneho vodiča vedie k záveru, že nie je potrebné obmedzovať ho vo výkone vodičského oprávnenia viac, ako po dobu zákonne minimálnu. Takým rozsahom je v tomto prípade, podľa odvolacieho súdu, výška trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na samej spodnej hranici zákonného obmedzenia. Viac poľahčujúcich okolností oproti absencii priťažujúcich okolností tomu rovnako nasvedčuje. Obžalovaný sa priznal, čím urýchlil vlastné ukončenie trestného konania a dosiahnutie jeho účelu, čo tiež vedie k priaznivej prognóze dosiahnutia účelu trestu.

Majúc na zreteli vyššie uvedené zásady pre ukladanie trestu a vyššie rozvedené okolnosti, za ktorých bol žalovaný trestný čin spáchaný, a ktoré charakterizujú pomery obžalovaného, jeho osobu a možnosti jeho nápravy, ako aj účel trestu vyplývajúci z ustanovenia § 34 ods. 1 Tr. zák., ktorým je ochrana spoločnosti pred obžalovaným spočívajúca v tom, že sa mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorenie podmienok na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a okolnosť, aby uložený trest súčasne iných odradil od páchania trestných činov a zároveň vyjadroval morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou, dospel krajský súd k záveru, že pri predmetnom prečine súvisiacom s porušením dôležitých povinností

vodiča, pri ktorom došlo k spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví iného účastníka cestnej premávky, je pre dosiahnutie účelu trestu a v súlade so záujmom na generálnej a individuálnej prevencii bolo potrebné zmierniť trest odňatia slobody a jeho spôsob a uložiť aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na 6 mesiacov. Tieto tresty sú na nápravu obžalovaného a ochranu spoločnosti primerané a dostatočne individualizované.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.